

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΤΟΣ πρώτον, ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφῆνες.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῆνια τρία,
τρέλλα εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀχρηματία.

Ο ΡΩΜΗΟΣ τὴν ἐβδομάδα—μὴν φορὰ θὰ βγαίνει μόνο.
Συνδρομὴ μὲς στὴν Ἑλλάδα—δραχμαῖς ἕξ γιὰ τὸ χρόνο.
Ἀλλὰ γιὰ τὰ ἔξω μέρη —δέκα φράγκα καὶ ὅτὸ χέρι.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Τρία φύλλα σὰν κρατῆς, — ἕγινες συνδρομητῆς.
Ἐνα φύλλο μὴν πεντάρα, — δύο φύλλα μὴν δεκάρα.

Ἰουνίου ἐνδεκάτη,
ὑπνος, γλέντι καὶ ῥαχάτι.

Φθάσαμε στὴν δωδεκάδα,
Θεέ, σῶσε τὴν Ἑλλάδα.

Ἄς ποῦμε μερικά, — γὰρ τὰ Δημορχικά.

Τῶν ἐκλογῶν ἀρχίτισε ἡ φούρια,
ἀναβρασμός πολλὸς στῆς γειτονιαῖς,
μαχαῖρια στὰ σελάχια καὶ κουμπούρια,
συζητήσεις, χαστούκια, μπαστουνιαῖς.

Ὁ κόσμος ὅλος τρέχει καὶ κινεῖται,
πέρνουν καὶ οἱ κοφάλαλοι μιλιά,
καὶ ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι πολῖται
χωρὶς νὰ θέλουν βρῖσκουνε δουλειά.

Ὅσο κι' ἂν ἦσαι ξένοιαστος τεμπέλης,
δὲν εἴμπορεῖς νὰ στέκεσαι ἀργός·
μὲ τὸ στανεῖς καὶ δίχως νὰ τὸ θέλῃς,
θὰ γίνῃς κομματάρχης κι' ἀρχηγός.

Καὶ ἡ γυναῖκες ἔγυπνισαν ἀκόμα,
μαζεύουνε καὶ ψήφους φανερά,
φωνάζουν γιὰ τὸ ἓνα κι' ἄλλο κόμμα,
καὶ πιάνονται κι' αὐταῖς καμμιὰ φορὰ.

Κι' ἂν εἶχανε σελάχια κι' ἡ κυρία,
πῶ! πῶ! τί φονικά στῆς ἐκλογαῖς!

θ' ἀκούγαμε καὶ ἄλλαις ἱστορίαις,
καὶ γυναικῶν καυγάδες καὶ σφαγαῖς.

Τὸ αἷμα τῶν Ἑλλήνων ὅλο βράζει,
κι' ἀπάνω ὅτὸ πιτό καὶ τὸ φαγεῖ
ὁ Ἕλληνας γιὰ τὸ τίποτα σὲ σφάζει,
καὶ μάλιστα σὰν τύχη ἐκλογή.

ὦ! χαίρετε, γενναῖα παλληκάρια,
ἀπόγονοι Ἑλλήνων τρομεροί!
ὦ! χαίρετε, ἀβάσταχτα λεγοντάρια
τοῦ Ροῖδακιοῦ, τῆς Πλάκας, τοῦ Ψυροῦ.

Σελάχι στὸ ζωνάρι σας βαστάτε,
κουμποῦρι καὶ μαχαῖρι κοφτερό,
ξεσχίζεσθε, σκοτόνεσθε, κτυπάτε,
κι' ἄς τρέχη καὶ τὸ αἷμα σὰν νερό.

Τί θρίαμβοι, τί τρόπαια, τί νίκαι,
τί θάρρος καὶ φοικτὴ παλληκαριά!
ἀπ' τὰ δικά σας κόκκαλα ἐβγήκε
ἡ δόξα, ἡ τιμή, κι' ἡ λευθεριά!

Οι Δήμαρχοί μας όλοι καμαρόνουν,
και τρέχουν με πηλάλα δυνατή
από καπνό ή σάλαις των θολόνουν,
και στέκουν νύκτα 'μέρα ξυπνητοί.

Κάθε στιγμή επίσκεψι προσμένουν,
μοιράζουνε τσιγάρα και κρασί,
μ' απ' όσους εις τὰ σπήττα των πηγαίνουν
θαρρῶ δὲν ἔχουν ψήφο οἱ μισοί.

Κι' οἱ Δήμαρχοι κυττοῦν ἀπὸ τ' ἀσκέρι
ή σκάλα τοῦ σπητιοῦ των νὰ χαλᾶ,
κι' ἐλπίζουν πῶς θὰ βάλλουνε 'στὸ χέρι
τοῦ Δήμου τῆς τιμαῖς και τὰ καλά.

Και ὁ καθεὶς τοὺς βλάμηδες χαϊδεύει,
και πέφτουνε ρουσφέτια και τραμποῦκοι,
κανένας ν' ἀποτύχη δὲν πιστεύει,
θὰ ἐπιτύχουν ὅλοι μονοκοῦκι.

Τί χαλασμός και κίνησις μεγάλη!
γεννᾷ ἑφημερίδες κάθε 'μέρα,
τόν ἄ μ π α κ ο ὁ ἕνας τᾷλλον ψάλλει,
και ἀπ' ἐδῶ βρисиαῖς κι' ἀπ' ἐκεῖ πέρα.

Σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις τῆς πατρίδος
κι' ὁ κάθε ξυλοσχίστης φουκαρᾶς
διευθυντῆς θὰ 'βγῇ ἑφημερίδος,
θὰ γίνη και αὐτὸς καλαμαρᾶς.

Μιὰ τέτοια ἐποχή νὰ πάη ἔτσι
χωρὶς ἑφημερίδες και βρисиαῖς;
ὅσο νὰ 'πῆς, θὲ νᾶβγη τὸ γκιουβέτσι,
θὰ σφίξης δά και κάμποσαις κρασιαῖς.

Και κόβονται τοῦ δρόμου οἱ γραφειάδες,
και πέρνουν τοὺς Δημάρχους παγανιά,
ἐμπρός και 'πίσω κάνουν τεμενάδες,
κι' ἀρχίζει ὁ λουφές κι' ἡ ζητιανιά.

Κινεῖται ἡ πρωτεύουσα κι' ὁ τύπος,
τὸ κάθε καπηλειό κι' ὁ καφφενές,
παντοῦ ἀντάρα, σύγχυσις και κτύπος,
μαλλώματα και ἄγριαις φωναῖς.

'Αλλά κι' ἐγὼ ὁ ἡσυχος ἀκόμα
'στῆς ἐκλογαῖς οὐδέτερος δὲν στέκω
κι' ἀφοῦ καθέννας πάει μ' ἕνα κόμμα,
κι' ἐγὼ ὑποστηρίζω τὸν Ν τ α λ έ κ ο.

"Αἴντε, μωρὲ βλαμάκια, στὸ πόδι σηκωθῆτε
ἡ ἐκλογαῖς ζυγόνουν.....λοιπὸν τί καρτερεῖτε;
Στραβὰ στραβὰ και πάλι φορέσετε τὸν κοῦκο,
κι' ἀπ' ὅλους τοὺς Δημάρχους βαρέσετε τραμποῦκο.
'Ανοίξετε βαρέλαις, και τὸ κρασί ἄς τρέξη....
"Αἴντε, μωρὲ βλαμάκια, και κᾶτι θὰ μᾶς φέξη.

Τί ὡμορφαις ἡμέραις γιὰ 'μᾶς τοὺς κουβαρντάδες!
ὅλο φαγεῖ και γλέντι, βιολιά και καροτσάδες.
Γιὰ 'μᾶς μεγάλη τώρα ἀνοίγεται κουβέντα,
παντοῦ μᾶς κάνουν χάδια και τόσα κοπλιμένα,
ὁ κάθε δήμαρχος μας χαρούμενος μᾶς βλέπει,
και σ' ὅλ' αὐτὰ μᾶς δίνουν και κᾶτι γιὰ τὴν τσέπη.

Ψυχὴ μου 'στὰ Πατήσια!... ἀδιάκοπα γλεντᾶτε,
κι' ἐμπρὸς 'στοὺς Τε νε κ έ δ ε ς τὴν πόζα σας βαστᾶτε.
Καιρός και τ' ἀνταμάκια νὰ κάνουν τὸ μεγάλο...
'μιλᾶτε μὲ τὸν ἕνα, 'μιλᾶτε μὲ τὸν ἄλλο,
εἰς ὅλους ἄσπρο ψήφο, εἰς ὅλους λέτε Ναί,
και ὕστερα γελᾶτε μ' αὐτοὺς 'στὸν καφφενέ.

Μὴν ἤσαστε, ἀδέρφια, χαζὰ κουφαιδόνια...
πηγαίνετε παρέα εἰς ὅλων τὰ σαλόνια,
καλὰ νὰ λήσ' ὅλους και τὸ 'δικό σας στόμα,
κανένας νὰ μὴ δίνη τὸ λόγο του σὲ κόμμα,
κι' εἰς ὅλων τῇ σακκοῦλα ν' ἀπλώνετε τὸ χέρι
ἕνα μονάχα κόμμα καθόλου δὲν συμφέρει.